

Sygn. akt IV U 64/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	st. sekr. sądowy Danuta Zakrzewska

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Olsztynie

sprawy M. A. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania M. A. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 5 stycznia 2017 nr (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje odwołującemu M. A. (1) prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 27 września 2015 r. w wysokości 12% (dwunastu procent) trwałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przy jednoczesnym zaliczeniu uprzednio przyznanego jednorazowego odszkodowania w wysokości 5 % (pięciu procent) trwałego uszczerbku na zdrowiu,

II. w pozostałej części odwołanie oddala.

Sygn. akt IV U 64/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 05 stycznia 2017 roku znak (...), na podstawie przepisów ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków i chorób zawodowych przyznał M. A. (1) jednorazowe odszkodowanie w wysokości 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy, jakiemu uległ wymieniony w dniu 27 września 2015 roku.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 27 grudnia 2016 roku ustaliła, że stały uszczerbek na zdrowiu M. A. (1) wynosi 5 %.

Od powyższej decyzji ubezpieczony M. A. (1) wniósł odwołanie, w którym wskazał, że nie zgadza się z tą decyzją, ponieważ w jego ocenie, przyjęty przez organ uszczerbek na zdrowiu jest znacznie zaniżony, a rozstrzygnięcie zostało oparte na błędnych ustaleniach w przedmiocie charakteru i rozmiaru doznanego przez Odwołującego uszczerbku

na zdrowiu. W konsekwencji, Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i w konsekwencji przyznanie mu jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej 25 % trwałego uszczerbku na zdrowiu.

ZUS/O w O. w odpowiedzi na powyższe odwołanie, wniósł o jego oddalenie, wskazując na treść ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych oraz wynik ustaleń Komisji Lekarskiej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. A. (1) ma 33 lata. W wyniku wypadku przy pracy w dniu 27 września 2015 roku polegającego na upadku śmigłowca z wysokości około 50 metrów Odwołujący doznał złamania dwóch kręgow, złamania mostka oraz licznych otarć skóry.

(bezsporne; dokumentacja medyczna- k. 6- 11, 17- 37; akta ZUS)

Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 28 listopada 2016 roku stwierdził u badanego trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 %. Wobec złożenia przez Ubezpieczonego sprzeciwu od wymienionego orzeczenia, sprawa została przekazana do Komisji Lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 27 grudnia 2016 roku także stwierdziła u M. A. (1) stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 %. Z uwagi na powyższe (...) Oddział w O. decyzją z dnia 05 stycznia 2017 roku znak (...), na podstawie przepisów ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków i chorób zawodowych przyznał M. A. (1) jednorazowe odszkodowanie w wysokości 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy, jakiemu uległ wymieniony w dniu 27 września 2015 roku.

(bezsporne; akta ZUS)

Z uwagi na rozbieżności w ocenie stopnia uszczerbku na zdrowiu, jakiego doznał M. A. (1) w wyniku wypadku przy pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego chirurga, który stwierdził u Odwołującego złamanie kręgosłupa w odcinku Th 12 L1, ze spłaszczeniem trzonów kręgow i wypuklinami tylnymi centralnymi krążków międzykręgowych L3- L4, L4- L5, L5-S1 i złamania mostka. W ocenie biegłego, złamanie kręgosłupa należy uznać jako trwały (10 %), a złamanie mostka- jako długotrwały (2 %) uszczerbek na zdrowiu Odwołującego.

(d: opinia biegłego chirurga- k. 43- 45)

Z uwagi na zastrzeżenia ZUS wobec powyższej opinii i wnioski o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego ortopedy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego ortopedy oraz z opinii uzupełniającej biegłego chirurga.

Biegły chirurg w sporządzonej opinii uzupełniającej podtrzymał poprzednią opinię oraz wskazał, iż wydając przedmiotową opinię opierał się na wynikach badania Odwołującego i dostępnej dokumentacji medycznej. Biegły podniósł przy tym, iż dokonując kwalifikacji złamania mostka jako 2 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu posługiwał się § 8 „zasad orzekania”. W przypadku osoby Odwołującego długotrwały ból utrzymujący się po złamaniu mostka stanowił znaczącą dolegliwość mającą wpływ na trudności w oddychaniu, a w konsekwencji niepełne dotlenienie organizmu.

(d: uzupełniająca opinia biegłego chirurga- k. 71- 72)

Biegły ortopeda wskazał, iż doznane przez M. A. (1) złamanie kręgosłupa skutkuje trwałym uszczerbkiem na zdrowiu w wysokości 10 %, albowiem opiniowany w badaniu ortopedycznym prezentuje istotne ograniczenie funkcji kręgosłupa. Natomiast z uwagi na fakt, iż złamanie mostka zostało wygojone bez deformacji i upośledzenia funkcji klatki piersiowej, w ocenie biegłego, nie może być kwalifikowane jako trwały uszczerbek na zdrowiu.

(d: opinia biegłego ortopedy- k. 63- 64)

Wobec opinii biegłego ortopedy i uzupełniającej opinii biegłego chirurga organ także złożył zastrzeżenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. A. (2) częściowo jest zasadne.

Sąd dał wiarę dokumentom dołączonym do sprawy, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich treści.

Na wstępie wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 11 ust. 1-4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2002r. Nr 199 poz.1673) – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Zgodnie z art. 16 w/w ustawy – stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu – ustala lekarz orzecznik. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Natomiast za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt. 4 w/w ustawy ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie - dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Nadto, nie było kwestionowane przez strony, że oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

W niniejszej sprawie zarówno Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 28 listopada 2016 roku, jak i Komisja Lekarska ZUS- orzeczeniem z dnia 27 grudnia 2016 roku stwierdzili u badanego trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 %.

Spór sprowadzał się zatem do ustalenia, w jakiej wysokości, jest uszczerbek na zdrowiu, jakiego doznał M. A. (1) w wyniku wypadku przy pracy w dniu 27 września 2015 roku.

W tym zakresie, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy chirurga i ortopedy na okoliczność ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego. Biegły z zakresu chirurgii przyznał badanemu 12 % trwałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, natomiast biegły ortopeda przyznał badanemu 10 % trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Podkreślić bowiem należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd - wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

W ocenie Sądu, powyższe opinie są precyzyjne, logiczne oraz, w przypadku opinii biegłego z zakresu chirurgii, wyczerpująco analizują przedstawione zagadnienie. Zasadniczo opinie biegłych przedstawione w przedmiotowej sprawie pozostają zbieżne w zakresie określenia wysokości uszczerbku na zdrowiu Odwołującego spowodowanego złamaniem kręgosłupa. Natomiast w części dotyczącej określenia wysokości uszczerbku na zdrowiu w wyniku złamania mostka, Sąd podzielił opinie biegłego chirurga, albowiem są one pełne (udzielają bowiem wyczerpujących odpowiedzi na postawione pytania) i jasne (zawierają logiczne i wyczerpujące uzasadnienie wniosków końcowych), a przez to merytorycznie zasadne.

Jakkolwiek organ ostatecznie złożył zastrzeżenia zarówno wobec opinii biegłego ortopedy, jak i wobec opinii biegłego chirurga i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii nowego zespołu biegłych, to jednak, w ocenie Sądu, nie wskazał na żadne okoliczności merytoryczne, które prowadziłyby do konieczności uzupełnienia tych opinii, bądź skutkowały ich dyskwalifikacją. W konsekwencji Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z nowego zespołu biegłych,

albowiem przede wszystkim okoliczności sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione, a wniosek zmierza do przedłużenia postępowania.

W ocenie Sądu, argumenty prezentowane przez ZUS stanowiły jedynie polemikę ze stanowiskiem biegłych, a wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii nowych biegłych miał na celu spowodowanie pozytywnego dla strony rozstrzygnięcia. Wskazać przy tym należy, iż Sąd nie jest obowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych strony tak długo, aż udowodni ona korzystną dla siebie tezę i pomija je od momentu dostatecznego wyjaśnienia spornych okoliczności sprawy (art. 217 § 2 kpc) – (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 marca 1997 r. II UKN 45/97). Zgodnie zaś z ugruntowanym orzecnictwem Sądu Najwyższego „żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (...)” (por. Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r. II UKN 96/99).

Sąd uznał, iż wszystkie sporne okoliczności sprawy zostały już wyjaśnione, wobec powyższego, Sąd oddalił więc wniosek dowodowy o powołanie nowego biegłego, jako zmierzający także do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu. Potrzeba bowiem powołania innego biegłego, powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. wyrok SN z dnia 04.08.1999r. I PKN 20/99, OSNP 2000, Nr 22, poz. 807).

Na gruncie niniejszej sprawy, Sąd nie był zatem obowiązany dopuścić kolejnego dowodu z opinii biegłego, albowiem przedstawione przez biegłego chirurga opinie nie budziły żadnych uzasadnionych wątpliwości.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał Odwołującemu M. A. (1) prawo do jednorazowego odszkodowania w wysokości 12 % trwałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przy jednoczesnym zaliczeniu uprzednio przyznanego jednorazowego odszkodowania w wysokości 5 % trwałego uszczerbku na zdrowiu, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Wobec braku podstaw do uwzględnienia odwołania M. A. (1) w całości i przyznania wymienionemu prawa do jednorazowego odszkodowania w wysokości 25 % trwałego uszczerbku na zdrowiu, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc, odwołanie w pozostałej części oddalił (pkt II wyroku).

SSR Monika Wawro